

[O. Mathiasen.]

myndigheder, kommunalbestyrelse og skolekommission. Det angår skolelærere, og det angår først og fremmest forholdet mellem de forskellige parter i hele skolebilledet. For det andet er der det at sige, at dette kan kun være et bevis på, at et lovforslag får en særdeles grundig behandling i det høje ting, og at folketingsarbejde ikke bare består i at sidde i stolene her i salen eller aflevere en tale fra talerstolen, noget, som man nok af og til kan høre ude i befolkningen. Jeg indrømmer, at jeg selv somme tider har haft på fornemmelsen, at lovforslaget har fået en næsten for omstændelig behandling og måske har sat sindene i større effekt, end der egentlig var anledning til, men jeg skynder mig at tilføje, at dette på ingen måde skal være en kritik af udvalgets arbejde, tværtimod vidner det om den grundighed, som selv de mindste ting bliver behandlet med, således som det naturligvis skal være i alt lovgivningsarbejde.

De ærede foregående ordførere har allerede omtalt de ændringer, der er foreslået i henhold til den gældende lov af 1949, og jeg kan derfor nøjes med nogle få bemærkninger.

Der er særlig tre ting i lovforslaget, som glæder mig. For det første, at der nu gives adgang til, at der kan antages pædagogisk medhjælp for amtsskolekonsulenten. For det andet, at der kan ansættes medhjælpere for særundervisningskonsulenterne, og at disse stillinger også kan besættes af lærere fra landkommunerne, efter at de har fået den fornødne uddannelse på lærerhøjskolen. Endelig for det tredje, at der gives mulighed for, at der kan ansættes pædagogiske konsulenter i folkeskolen i erhvervsbetonede og andre fag, og at disse konsulenter ved siden af deres erhverv også skal undervise i et passende antal timer ved folkeskolevæsenet. Jeg hilser disse bestemmelser med glæde, for det er klart, at folkeskolen i de kommende år vil komme ind i en rivende udvikling, naturligvis betinget af, at vort land kan få lov til at leve i fred og gode forhold, og at vi bl. a. kan få bugt med den alvorlige, meget truende lærermangel. I denne situation vil de foranstaltninger, som jeg her har nævnt, medvirke til at fremme en lykkelig

og god udvikling inden for vort folkeskolevæsen, noget, som alle parter absolut må være interesseret i.

Det punkt, som har været mest diskuteret i udvalget og her i tinget, er imidlertid spørgsmålet om skoletilsynet og særlig skolenævnene. Jeg tror, jeg kan sige, at der fra alle sider i udvalget har været enighed om, at lovens hovedformål er at virke fremmende for det bedst mulige samarbejde mellem hjem og skole, mellem skolemyndighederne, forældrene og skolen. Jeg synes, jeg kan sige, at det resultat, flertallet i udvalget er nået til, er tilfredsstillende for alle parter, også for forældrene, hvad der naturligvis ikke er mindst vigtigt. I virkeligheden er der jo ikke større divergenser mellem den gældende lov af 1949 og det foreliggende lovforslag. Der er givet en noget lettere adgang for forældrekrede til at få valgt et skolenævn, og de nye regler for valg af disse nævn er blevet simple, men de nærmere regler er omtalt af tidligere ærede ordførere, og jeg skal ikke gentage dette.

Jeg har blot et par bemærkninger til sidst i anledning af, at det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer ikke har kunnet tiltræde forslaget. Da det oprindelige forslag var til første behandling, udtalte den konservative ordfører, det ærede medlem hr. Edv. Jensen, at han så med nogen skepsis på forslaget om at indføre obligatoriske skolenævn ved alle skoler, og at han personlig gerne havde set, at man havde beholdt skolenævnene på frivillig basis. Jeg ved ikke, om det er denne konservative indstilling til forslaget, der har bevirket, at den højtærede undervisningsminister i det ændrede forslag er gået væk fra bestemmelsen om de obligatoriske skolenævn. Det er i hvert tilfælde en kendsgerning, som det er let at konstatere, at den høje regering i næsten alle forhold søger at takkes den borgerlige opposition så meget som muligt, men hvis dette er tilfældet i den foreliggende sag, må man i hvert tilfælde sande den gamle læresætning, at utak er verdens løn, for de konservative vil altså alligevel ikke være med til at gennemføre lovforslaget.

Jeg indrømmer, at det står mig stadig ikke helt klart, hvorfor de konservative er sprunget fra i sidste øjeblik, og det er heller